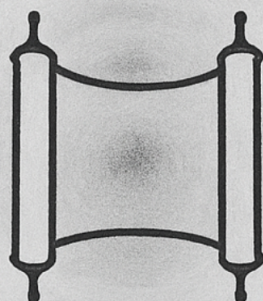


בס"ד

The Maharal Of Prauge

תפארת ישראל

Chapter 13



לע"נ

שְׁרָה מְרִים בֵּת אֲבָרָהָם

Dedicated By:

משפחת ליטשקאווסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

גם המלבוש של תורה קשור למעלה הגבוהה ביותר

Also the garment of Torah is connected to the most elevated level.

Introduction

This discourse, authored by the *Maharal of Prague* (Rabbi Yehuda Loew ben Betzalel, 1520–1609), one of the most prominent Torah scholars and mystics of the late 16th century, explores the metaphysical essence of mitzvah observance and Torah study. The Maharal served as a rabbi in Prague and other communities and is renowned for his deep philosophical works such as *Netiv HaTorah*, *Tiferet Yisrael*, and *Gevurot Hashem*. He is also associated with the famous legend of the Golem of Prague, though his lasting legacy is in his systematic, symbolic approach to Jewish thought. In this discourse, he leads the reader into the inner world of mitzvos—not as mere commandments but as vehicles of spiritual purification, culminating in true *deveikus* (cleaving to G-d). The progression of ideas moves from the foundational necessity of Torah, to the transformative power of halachah, and finally to a passionate call to follow the path of our spiritual ancestors in meticulous observance and study.

In this chapter we will explain to you, that those who thought that the superiority of the external sciences over the Torah lies in that the external sciences investigate important things like the spheres, and they are found to be important.

בזה הפרק נבאר לה, כי אותם שחשבו כי יתרון החקמות החיצוניות על התורה, במה שהחקמות החיצוניות מעינות בדברים החשובים כמו הגלגלים, והם נמצאים החשובים.

And the words of Torah, however, investigate low and inferior matters—and therefore they thought that success lies in the comprehension of important existences.

ואלו דברי תורה מעינות בדברים השפלים הפחיתים, ולפיכך חשבו כי ההצלחה היא בהשגת הנמצאים החשובים.

But we have already said (above Chapter 11) that what they see as important and valuable is not so.

וכבר אמרנו (לעיל פרק י"א) כי מה שחשוב בעיניהם ובדעתם אינו כך.

Rather, the true importance is Torah—being the decrees of Hashem, blessed be He—upright and clear, as we have elaborated.

אבל החשיבות היא התורה, במה שהיא גזרות השם יתברך השרים והברורים, כמו שהארכנו.

And in this chapter we will further clarify.

ובזה הפרק נוסף לה באור.

Know that the complete Torah is also dominant in all forms of comprehension, and lacks nothing in it.

דע כי התורה התמימה תקיף גם כן בכל ההשגות, ולא תחסר כל בה.

And although in man's eyes the words of Torah seem like lowly and insignificant matters, this is no wonder.

ועם כי נראה בעיני האדם כי דברי התורה הם בדברים פחיתים ושפלים, אין בזה תמיה.

For to the Torah of man happened what happened to man himself.

כי קרה לתורת האדם מה שקרה אל האדם.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

For man stands in the lower realms, even though he has a soul hewn from beneath the Throne of His Glory, may He be blessed, from a very high level.

כי האדם עומד בתחתונים, עם שיש לו נשמה שהיא חצובה מתחת כסא כבודו יתברך מדרגה עליונה.

Also the Divine Image shines upon him, which is the highest of levels.

גם זורח עליו צלם אלהים, שהיא המעלה העליונה.

So too are the commandments of the Torah—even though they are physical things—they possess an inner secret that stands at the summit of the world.

כך הם מצוות התורה, עם שהם דברים גשמיים, יש להם סוד פנימי שהוא עומד ברומו של עולם.

And now let not man wonder how man merits the World to Come through Torah, since it is through small and inferior matters.

ומעתה אל יתמה האדם איך יזכה האדם לעולם הבא על ידי התורה, ששהיא בדברים הקטנים והפחותים.

For this question is just like the question on man himself—how does one of matter merit eternal life?

כי השאלה הזאת גם כן כמו השאלה אל האדם, איך יזכה בעל חומר לחיים הנצחיים.

The answer is: although man is a being of body and matter, do not look at the container, but at what is inside it (Avos 4:20).

שהתשובה כזו; עם שהאדם הוא בעל גוף וחומר, אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו (אבות ד, כ"א).

For within him is the Divine spirit, a holy soul, which is hewn from beneath the Throne of Glory.

כי יש בו רוח אלהים נשמה קדושה, אשר הנשמה הזאת חצובה מתחת כסא הכבוד.

And for the sake of this soul, man merits eternal life.

ובשביל הנשמה הזאת זוכה האדם אל חיים הנצחיים.

And likewise, though the commandments of the Torah seem to be in lowly things, they contain the highest of all things, reaching up to the World to Come.

וכך, עם שמצוות התורה נראה שהם בדברים הפחותים, יש במצוות דברים עליונים על הכל, מגיעים עד עולם הבא.

So much so that the commandments of the Torah that a person must perform are entirely similar to man and his soul.

עד שמצוות התורה שמחייב האדם לפעל, הם דומים לגמרי אל האדם ונשמתו.

And therefore, just like man himself, who stands in this world and his soul reaches the World to Come,

ולפיכך כמו האדם עצמו, אשר הוא עומד בעולם הזה, ונשמתו מגיע עד עולם הבא.

So too the Torah and the commandments that a person must fulfill—though in this world—yet the end of their level stands at the peak of existence.

וכך התורה והמצוות שמחייב האדם לפעל, הם בדברים שהם בעולם הזה, ותכלית מדרגתם עומדים ברומו של עולם.

And according to your opinion, the Tanna holds (Kiddushin 39b): 'There is no reward for a mitzvah in this world.'

ולכך סבירא ליה לתנא (קדושין ל"ט, ב): 'ישבר מצוה בהאי עולם ליכא.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

For due to the lofty level of the mitzvos and their inner essence, it is not fitting that the reward for mitzvos be in this world.

כי למעלת מדרגת המצוות ופנימיות שלהם, אין ראוי שיהיה תשלום שכר מצוות בעולם הזה.

Except for a mitzvah that is good for others, like all those they said (Peah 1:1): honoring father and mother, acts of kindness, and bringing peace—

וזאת מצוה שהוא טוב לבריות, כמו כל אותם שאמרו (פאה א, א): כבוד אב ואם, גמילות חסדים, והבאת שלום.

since they are beneficial to a person who is in this world, it is fitting that he eat their fruits in this world.

מתוך שהם טובות האדם שהוא בעולם הזה, ראוי שיאכל פירות בעולם הזה.

But it is not so with other mitzvos, whose reward is only in the World to Come.

ולא כן שאר מצוות, שאין שגורן רק בעולם הבא.

And in the Hidden Midrash (Zohar, Behaaloscha 152a): Rabbi Shimon said: Woe to that person who says that the Torah came to tell stories of the world and words of the mundane.

ובמדרש הנעלם (זהר בהעלתך קנ"ב, א): אמר רבי שמעון: ווי לזהוהו בר נש דאמר דהא אורייתא איתא לאתחזאה ספורין בעלמא ומלין דהדייטי.

For if so, even in this time we could make a Torah from mundane words and with greater praise than all of them.

דאי הכי, אפלו בזמנא דא אגו יכלין למעבד באורייתא, מילין דהדייטי וגשבתא יתיר מכולהון.

If to tell worldly matters, even the rulers of the world, there are among them lofty matters even more.

אי לאתחזאה מלה דעלמא, אפלו אינון קפסיירי דעלמא, אית ביהון מילין עלאין יתיר.

If so, let us take after them, and make from them a Torah of this sort.

אי הכי גיזיל אבתרייהון, ונעביד מנייהון אורייתא כהאי גוונא.

Rather, all the words of Torah are lofty words and supernal secrets.

אלא כל מילין ואורייתא מילין עלאין ורזין עלאין.

Come and see: the supernal world and the lower world are measured on one scale.

תא חזי, עלמא עלאה ועלמא תתאה בחד מתקלא אתקלו.

Israel below, supernal angels above.

ישראל לתתא, מלאכי עילאי לעילא.

Regarding the supernal angels, it is written (Tehillim 104:4): "He makes His angels spirits"—this is in the upper realm.

מלאכי עילאי פתיב בהון (תהלים קד, ד): "עשה מלאכיו רוחות", האי באתר עילאה.

When they descend below, they are clothed in garments of this world.

בשעתא דנחתינ לתתא, מתלבשין בלבושא דהאי עלמא.

And if they are not clothed in garments like those of this world, they are unable to endure in this world, and the world cannot tolerate them.

ואי לא מתלבשין בלבושא כגוונא דהאי עלמא, לא יכלין למיקים בהאי עלמא, ולא סביל לון עלמא.

And if that is so with angels, then the Torah, which created them and created all the worlds and all stand through it—

ואי במלאכי כה, אורייתא דברא להון ובראה עלמין בלהון, וקאמיין בגינה.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

how much more so that when it descends to this world, if it were not clothed in garments of this world, the world could not bear it.

And because of this, this story and Torah—it is the garment of Torah.

Whoever thinks that this garment is the actual Torah and not something else—may his spirit expire, and he will have no portion in the World to Come.

Therefore David said (Tehillim 119:18): "Uncover my eyes, that I may behold wonders from Your Torah"—

to see what is beneath the garment of Torah.

Come and see: there is a garment that appears to all, and those fools—when they see a person in a garment that appears beautiful to them—they look no further.

They consider that this garment itself is the essence of the body and the soul.

In this manner is the Torah: it has a body, and these are the commandments of the Torah, which are called the bodies of Torah.

This body is clothed in garments, which are the stories of this world.

The fools of the world look only at this garment, which is the story and the Torah, and they know nothing more; and they do not look at what is beneath this garment.

Those who know more, do not look at the garment, but at the body that is beneath this garment.

Beloved are the servants of the supernal King, those who stood at Mount Sinai—

they look only at the soul, which is the root of all—the actual Torah.

And in the future, in the World to Come, they are destined to gaze at the soul of the soul, and the supernal Torah.

Come and see: so too above, there is a garment, and a body, and a soul to a soul.

Heavens and soul, and their hosts—these are the garment.

על אחת כמה וכמה, כיון דנחתת להאי ע'למא, אי לא דמתלבשא בלבושא דהאי ע'למא, לא גביל ע'למא למסבל.

ועל דא האי סיפורא ואורייתא – לבושא דאורייתא הוא.

מאן דחשיב דהאי לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מילי אחריתי – תפח רוחיה, ולא יזה ליה חולקא בע'למא דאתי.

בגין כך אמר דוד (תהלים קיט, יח): "גל עיני", "ואביטה נפלאות מתורתך",

מה דתחות לבושא דאורייתא.

תא חזי, אית לבושא דאיתחזי לכלא, ואינון טיפשיין פד חמאן לבר נש בלבושא דאיתחזי לון שפירא, לא מסתכלין יתיר.

חשיבו דהאי לבושא גופא חשיבוותא דגופא נשמתא.

כהאי גונא אורייתא, אית לה גופא, ואינון פקודי אורייתא דאקרון גופי תורה.

האי גופא מתלבשא בלבושין, דאינון סיפורין דהאי ע'למא.

טפשיין דע'למא לא מסתכלי אלא בכהאי לבושא, דאיהו סיפור ואורייתא, ולא ידעי יתיר, ולא מסתכלי במה דאיהו תחות האי לבושא.

אינון די'דעין יתיר, לא מסתכלין בלבושא, אלא בגופא דאיהו תחות האי לבושא.

חביבין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקאימו בטורא דסיני,

לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש.

ולע'למא ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא ותורא עילאה.

תא חזי, הכי נמי לעילא אית לבושא, וגופא ונשמתא לנשמתא.

שמאי ונשמתא, וחי'ליון – הון – אילין אינון לבושא.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

And Knesses Yisrael—that is the body of the body, to receive the soul, which is Tiferes Yisrael.	וכנסת ישראל – דא גופא דגופא, למקבלא לנשמתא, דאיהי תפארת ישראל.
And therefore, it is the body to the soul.	ועל דא איהי גופא לנשמתא.
And the soul of our Master—this is Tiferes Yisrael, for it is actual Torah.	ונשמתא דמארן – דא תפארת ישראל, דאי דאיהי אוריתא ממש.
And the soul of the soul—this is Atika Kadisha (the Ancient Holy One), and all is bound one to another.	ונשמתא לנשמתא – דא איהי עתיקא קדישא, וכלא אחיד דא בדא.
Woe to those guilty ones who say that the Torah is nothing but stories of the world, and they look only at this garment and no more.	ווי לאינון חזיבא דאמרי דאוריתא לאו איהי אלא סיפורי דעלמא, ואינון מסתכלין בלבושא דא ולא נתייר.
Fortunate are the righteous who look at the Torah as is fitting.	וזכאין אינון צדיקא למסתכלא באוריתא כדקא יאות.
Wine does not rest except in a flask; so too the Torah does not rest except in this garment.	חמרא לא יתיב אלא בקנקנא. כך אוריתא לא יתיב אלא בלבושא דא.
And therefore, one should not look except at what is beneath the garment.	ועל דא לא בעי לאסתכלא אלא במה דאית תחות לבושא.
And therefore all those words, and all those stories—they are garments.	ועל דא כל אינון מלין, וכל אינון סיפורין – לבושין אינון.
Until here is his wording.	עד כאן לשונו.
And even Ibn Ezra did not say that the Torah is a garment to supernal matters except in regard to the stories in the Torah—so that a person should not belittle them.	ואף על פי כן אבן עזרא לא אמר שהתורה היא לבוש למלין עילאין רק בשביל הסיפורין שהם בתורה, שלא יבזה אותם האדם.
Nonetheless, in this general principle, the mitzvos of the Torah are also included.	מכל מקום בכלל הזה גם בן מצות התורה.
For it is impossible that in this physical world there should be only the body, and these are the physical commandments.	שאי אפשר שיהיה בעולם החמרי הזה רק הגוף, והם המצות הגשמיות.
Just as man was created to possess a divine image that is separate [from the body], so too is this the Torah of man: although the intellect of its words are supernal matters, they stand in physical matters.	וכמו שבא האדם שיהיה בו הצלם האלהי הנבדל, כך זאת תורת האדם עם שכל דבריה דברים עליונים, הם עומדים בדברים הגשמיים.
And when one grasps in the physical things—behold, those things are drawn toward the matters that are the secrets of the Torah,	וכאשר משיג בדברים הגשמיים, הלא הדברים ההם נמשכים אל הדברים שהם סודי התורה.
and it is as if the person is cleaving to that Divine Intellect—for the Torah is one.	וכאלו האדם דבק באותו שכל האלהי כפי התורה היא אחת.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

And in the chapter "Bnei Ha'ir" (Megillah 32a): Rabbi Parnach said, "One who holds a Sefer Torah naked, is buried naked."

ובפרק בני העיר (מגילה ל"ב, א): אמר רבי פרנך: האוחז ספר תורה ערום, נקבר ערום.

And there it is explained: "naked"—without that mitzvah.

ומוקי ליה שם: "ערום" – בלא אותה מצוה.

And one can ask: Why is he buried naked, without that mitzvah, specifically in this matter?

ויש לשאול: למה נקבר ערום בלא אותה מצוה בהא מלתא דוקא?

But the reason is: just as the Torah itself does not come into the world except in a garment,

אכל הטעם: כי כשם שהתורה בעצמה לא באה בעולם אלא במלבוש,

and it would not be possible for man to hold the Torah except through the garment of Torah—

ולא היה אפשר שיהיה האדם אוחז בתורה כי אם על-ידי מלבוש התורה,

just as the soul cannot exist in the world except by means of a body, which is the garment of the soul—

כשם שהנשמה אי אפשר שתהיה בעולם כי אם על-ידי גוף, שהוא מלבוש הנשמה

so too, one who holds a Sefer Torah that is written without an intermediate matter—there is no grasping of that mitzvah.

גם כן, האוחז ספר תורה הכתובה בלא דבר אמצעי, אין אחיזה לאותה מצוה

Since there is no holding of the Torah except through a garment in the physical,

כיון שאין אחיזה לתורה כי אם על-ידי מלבוש בשרי,

and therefore he is buried naked, without that mitzvah.

ולכן נקבר ערום בלא אותה מצוה

For grasping the Torah without a physical garment is not a grasping.

שהאחיזה לתורה בלא מלבוש בשרי – אין זה אחיזה.

Since the Torah that is in the world does not stand except through a garment,

כיון שהתורה שהיא בעולם, אינה עומדת רק על-ידי מלבוש,

and through that is the grasping.

ועל-ידי זה הוא האחיזה

And so too, the Torah that is before us, it is not fitting that there be grasp of it except through the garment.

וכן התורה שהיא לפנינו, אין ראוי שיהיה לה אחיזה כי אם על-ידי המלבוש

And if he holds the Torah naked, without a garment, he is buried naked, without mitzvah.

ואם אוחז בתורה ערום בלא מלבוש, נקבר ערום בלא מצוה.

And behold, these words are like the words of this Midrash, that the Torah has a garment in which it is clothed.

והנה הדברים האלה כמו דברי המדרש הזה, שיש לתורה לבוש שהיא מתלבשת בה

And all words of Torah are inner matters, standing at the summit of the world.

וכל דברי תורה הם דברים פנימיים, עומדים ברומו של עולם.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

[NOTE Summary:

This segment of the discourse explores the profound truth that **Torah, in its essence, cannot be grasped directly**—it must come **clothed**. Just as a soul cannot reside in this world without a body, the Torah's infinite light cannot manifest without garments—stories, mitzvos, and material expressions.

The Midrash teaches that one who holds a Sefer Torah “naked” is buried without the mitzvah. This is not merely a physical detail but a mystical principle: Torah must be engaged through its **outer form** to access its inner truth. These garments include its commandments, its narratives, and its physical scrolls. Holding the Torah without the “middle matter”—the structured vessels that make it accessible to our world—is not true grasp.

This theme is reinforced by the Zohar's insistence that **all of Torah's stories are garments**, and fools look only at the outer layer. The wise look through the garment to the soul within. The “bodies of Torah” are the mitzvos; their narratives are garments; and their soul is divine wisdom. Ultimately, all layers—body, garment, and soul—are interconnected and necessary.

Practical Takeaway

Don't dismiss the external forms of Torah—the stories, the laws, the rituals—as superficial or secondary. They are the **vessels** through which the infinite becomes graspable. Engage with Torah in the physical world with reverence and depth. When you perform a mitzvah, study a narrative, or read from a scroll, recognize that you are holding the garment—but through it, you are connecting with the divine soul within.

Even the seemingly mundane act—holding a Torah with proper respect, performing mitzvos with physical care—reflects your recognition that holiness needs form, and form requires holiness.

Chassidic Story

The Alter Rebbe (Rabbi Schneur Zalman of Liadi) once asked a wealthy chassid why he didn't kiss the Torah scroll during hakafos. The man replied, “Why should I kiss parchment and ink? I connect to Torah through the mind, not the object.”

The Alter Rebbe looked at him and said, “Do you also speak to your wife's soul without embracing her body?”

The man fell silent.

The Rebbe explained: *Just as a soul expresses itself through the body, so too, Torah expresses itself through its physical garments. We embrace the scroll, not just because it is parchment, but because within it dwells the essence of Hashem's will clothed in a form we can hold.*

Source: *Shemuos V'Sippurim* vol. 1, p. 60; *Likutei Sichos* vol. 4, p. 134. **END NOTE]**

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

And in the first chapter of Berachos (8a): Rabbi Huna the son of Rabbi Yehudah said in the name of Rabbi Ami:

ובפרק קמא דברכות (ח, א): אמר רב הונא ברבי יהודה אמר רבי אמי:

A person should always complete his Torah portions with the congregation—even [the portions of] "Ataros and Divon" (Numbers 32:3),

לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור, אפלו ("עטרות ודיבן" (במדבר ל"ב, ג

for anyone who completes his Torah portions with the congregation has his days and years lengthened.

שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריךין לו ימיו ושנותיו.

And the explanation of this matter is: that the Torah has three levels.

וביאור ענין זה: שיש לתורה שלש מדרגות.

The first level is the revealed level, accessible to every person.

המדרגה האחת – מדרגה הנגלית לכל אדם.

The second level is the hidden within the Torah, which is accessible only to sages and those of understanding.

המדרגה השנית – היא הנסתר בתורה, שאינו מוכן רק לחכמים ולנבונים.

The third level is that in the Torah there are things that allude to the World to Come—

המדרגה השלישית – הוא שיש בתורה דברים מורים, על עולם הבא.

and this matter is not comprehensible to any person, for "no eye has seen it, O God, but You" (Isaiah 64:3).

ודבר זה לא ישג לשום אדם, כי "עין לא ראתה (אלהים וזלתה" (ישעיה ס"ד, ג

And all the prophets did not see except this world—not the World to Come—

,וכל הנביאים לא ראו רק עולם הזה, לא עולם הבא.

which is yet higher in level, about which it is said: "No eye has seen it, O God, but You."

שהוא עוד יותר במעלה, שעליו נאמר: "עין לא ראתה אלהים וזלתה".

And therefore one should read the Torah with *Shnayim Mikra ve-Echad Targum* (twice in the original, once in translation).

ולפיכך יש לקרות התורה שנים מקרא ואחד תרגום.

The Targum is the revealed level, for the Targum is a language everyone understands.

תרגום – הוא הנגלה, שהרי התרגום הוא לשון שהכל יודעים.

And the two readings in the original: one corresponds to the level for sages, and therefore it is in the holy tongue;

ושנים מקרא – האחד על מדרגה שהיא לחכמים, ולפיכך הוא בלשון הקדש.

the second corresponds to a higher level—the inner aspect, which no man comprehends until the World to Come.

השני – הוא על מעלה יותר עליונה, והוא הפנימי, שאין לשום אדם השגה עד עולם הבא.

And this is what it means: whoever completes his Torah portions with *Shnayim Mikra ve-Echad Targum*—

ונהו שאמר: כל המשלים פרשיותיו שנים מקרא – ואחד תרגום

his days and years are lengthened, for from the World to Come, where longevity of days and years resides,

מאריךין לו ימיו ושנותיו, כי מן עולם הבא, ששם אריכות ימים ושנים

longevity of days and years comes to him.

באים לו אריכות ימים ושנים

And so too man also has these levels: one, the revealed body;

וכן האדם גם כן יש לו מדרגות אלו: האחד, הגוף הנגלה;

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

Chapter Thirteen - פֶּרֶק שְׁלֹשָׁה עָשָׂר

the second, the hidden soul;	השני, הנשמה הנעלמת
the third, the level that is within man which is prepared for the World to Come.	השלישי, המדרגה שיש באדם, שהוא מוכן לעולם הבא.
And this is what the sages said (Bereishis Rabbah 14:5):	וזה שאמרו חכמים (בראשית רבה י"ד, ה
"And Hashem Elokim formed" (Bereishis 2)—two formations:	וייצר ה' אלהים" (בראשית ב), שתי יצירות"
one for this world, and one for the World to Come.	אחת לעולם הזה, ואחת לעולם הבא
And this is the final level.	וזהו מדרגה אחרונה
And all is in potential in this creation—and that is the Image of G-d in which man was created (Bereishis 1:27).	והכל בכח בריאה זו, והוא צלם אלהים שנברא בו (האדם) (בראשית א, כ"ז
And through this he has the final level, which is the World to Come.	ועל-ידי זה יש בו המעלה האחרונה, היא עולם הבא
And this matter we have explained elsewhere more fully.	ונדבר זה בארנו במקום אחר ביותר
And it seems further—and this is correct—that the levels were stated from bottom to top.	ויותר נראה, והוא נכון, כי מלמטה למעלה נאמרו
For the Targum is to the higher level—it is the level of the World to Come.	כי התרגום הוא למעלה העליונה – היא מדרגת עולם הבא
And this is because Targum is not considered a language at all, as they said (Megillah 10b):	ונה כי התרגום אינו נחשב לשון כלל, כמו שאמרו ((מגילה י, ב
"And I will cut off from Bavel name and remnant" (Isaiah 14:22)—these are the Kasdim, who have no script or language.	והכרתי לבבל שם ושאר" (ישעיה י"ד, כ"ב), אלו" כשדים, שאין להם כתב ולשון
And we explained this elsewhere, that the Aramaic tongue—which is the language of Bavel—is not considered a language.	ובארנו זה במקומו, כי לשון ארמי, שהוא לשון בבל, אינו נחשב לשון
And since it is not considered a language, thought is primary.	וכאשר אינו נחשב לשון, המחשבה היא עקר
And thought is the highest level—it is the level of the World to Come.	והמחשבה היא המדרגה היותר עליונה, היא מדרגת עולם הבא
Therefore the third [reading] is Targum—for it corresponds to the World to Come,	לכך פעם שלישית הוא תרגום, כי הוא כנגד עולם הבא,
which has no relevance to the angels, for it is only for Israel—as is known.	שאין שיה למלאכים עולם הבא, כי אם לישראל, כמו שהוא ידוע
And this matter is clearly explained to the intelligent, and there is no doubt in this at all for one who knows the secrets of Torah.	והוא דבר מבאר ברור למשכילים, שאין ספק בזה כלל למי שידע ברזי תורה
And it has been explained elsewhere.	ונתבאר במקום אחר

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

In any case, the matters are clarified: that this Torah is higher than high, and it has level after level, up to the World to Come.

And behold, all the matters have been explained: that even if the words of Torah seem like very lowly matters, nevertheless, they reach until the World to Come.

And behold, the learning of Torah corresponds to man; for just as man, even though he is in this physical world and is flesh and blood,

he nevertheless merits the World to Come, which is removed from the physical—

so too is the Torah: even though man is engaged in matters that are physical—and they are the mitzvos—

through this, he reaches the supernal level, which is the inwardness of the Torah, and cleaves to this Name—these are the secrets of the Torah.

And therefore, one who engages in Torah—his engagement is in great matters.

For you must not say that when one engages in physical matters, such as damages of ox and pit and the like,

that he has no engagement in the inner matters—

for if so, man who stands in the lower world would have no portion in the upper separated world.

Rather, it must be said that the separated soul stands in the body, and yet it has connection above, up to the upper world.

And so too, when he engages in physical matters, he has connection to the inwardness of Torah, and reaches up to the upper world.

And people—because of their thoughts that wisdoms have advantage, in that they analyze great and important matters, and that Torah, by contrast, does not engage in important things—

behold, the opposite has been clarified: that Torah, even though its subjects appear to be in lowly matters, this Torah connects with the inwardness of Torah.

And behold, the Torah's analysis is in greater matters than all other wisdoms.

מכל מקום הדברים מבארים, כי התורה הזאת גבוהה על גבוהה, ומדרגה על מדרגה יש לה, עד עולם הבא

והנה התבאר כל הדברים, שאף אם נראים דברי תורה כדברים פחותים מאד, עם כל זה מגיעים עד עולם הבא

והנה למוד התורה מתחס אל האדם; כי כמו שהאדם, אף שהוא בעולם הזה הגשמי, והוא בשר ודם,

זוכה לעולם הבא, שהוא מסולק מן הגשמי

כך התורה: עם שהאדם מתעסק בדברים שהם גשמיים, והם המצוות

גיע על ידי זה אל המעלה העליונה, שהוא פנימית התורה, ודבק בשם – הם סודי התורה

ולפיכך, העוסק בתורה – העוסק הוא בדברים גדולים

כי אין לה לומר כי באשר יעסוק בדברים הגשמיים, כמו גזק שור ובור וכיוצא בזה, שאין לו עסק בדברים הפנימיים

שאם כן, האדם שהוא עומד בעולם התחתון, אין לו חלק בעולם העליון הנבדל

רק שצריך לומר: כי הנשמה הנבדלת עומדת בגוף, ומכל מקום יש לה דבקות למעלה עד עולם העליון

וכך, באשר עוסק בדברים הגשמיים, יש לו דבקות בפנימיות התורה, ומגיע עד עולם העליון

ועם, כי לפי מחשבותיהם שיש יתרון לחכמות, מה שהם מעינים בדברים הגדולים והחשובים, ואילו – התורה אינה מעינת בדברים החשובים

הרי התבאר הפך זה, כי התורה, עם שנראים דבריה בדברים השפלים – הרי התורה הזאת מתקשרת עם פנימיות התורה

והנה, עיון התורה – בדברים הגדולים על כל שאר החכמות

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

And even if the great matters are not known to the one attaining them, nonetheless, the garment is close to the body, and the body is close to the soul, until all are joined and connected in the supernal year.

And in this, man has connection to the highest level, which is the level of the World to Come.

And man has learning according to the measure of the man, for he is also "man in My name," and nonetheless, from the soul he has cleaving higher and higher.

And so too, when he engages in matters that are [only] body, this Torah connects with the supernal year, and through this, the question is also resolved.

Behold before you most noble and precious words, that there should no longer remain to you doubt as to "how good is our portion and how pleasant is our lot," that Hashem has given us engagement in the Torah.

But the clear matter through which you will know the greatness of Torah learning even more is that which was explained to you earlier—

that this Torah brings man out of nature, until he has cleaving to Him, blessed be He.

For if the mitzvos had not been from Hashem, blessed be He, then man would be grouped together with the rest of the natural creations.

But the mitzvos bring man out from the level of the beastly creatures.

And they are a refinement and purification of his soul until man acquires cleaving to Him, blessed be He, as was explained above.

For the mitzvos are a refinement and purification of his soul until he acquires cleaving to Him, blessed be He.

And because of this, Torah learning, which is the acquisition of the intellect, beyond the mitzvos which are refinement of soul, it is even more [refined], until one cleaves to Him, blessed be He.

ואף אם אין הדברים הגדולים ידועים אל המשיג, מפל מקום, המלבוש קרוב אל הגוף, והגוף הוא קרוב אל הנשמה, עד שהכל מתחבר ומתדבק בהשגה עליונה.

ובזה, יש דבקות לאדם במדרגה היותר עליונה – היא מדרגת עולם הבא.

ויש לאדם למוד כפי ערך האדם – אשר הוא גם כן "האדם בשמי", ועם כל זה, מצד הנשמה – יש לאדם דבקות למעלה למעלה.

וכן, כאשר עוסק בדברים שהם גוף – מתחברת תורה זאת בהשגה עליונה, ובזה – התרה השאלה גם כן.

הרי לפניך דברים נכבדים ויקרים מאד, ששוב לא יהיה לך ספק – כי "מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו", אשר נתן השם יתברך לנו – העסק בתורה.

אבל, הדבר הברור, אשר בו יודע לך מעלת למוד התורה ביותר – הוא אשר התבאר לך ראשונה.

כי התורה הזאת – מוציאה את האדם מן הטבע, עד שיש לו דבקות בו יתברך.

שאם לא היו המצוות מן השם יתברך – היה האדם משתף עם שאר הנבראים הטבעיים.

והמצוות – הם מוציאים את האדם ממדרגת המבעיית.

והם צרוף וזכוף נפשו, עד שיקנה האדם הדבקות בו יתברך, כמו שהתבאר למעלה.

כי המצוות – הם צרוף וזכוף נפשו, עד שיקנה האדם הדבקות בו יתברך.

ומפני זה, למוד התורה – שהוא קנגן השכל, מן המצוות שהם צרוף נפש.

הוא עוד יותר – עד שהוא דבק בו יתברך.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

Therefore, the Sages of the Mishnah, and the Sages of the Gemara, and after them all the wise-hearted of the later generations, did not toil in vain in the discussions of Abaye and Rava—

לכן חכמי המשנה, וחכמי האמוראים, ואחריהם כל חכמי לב האחרונים, לא בחנם טרחו בהיות דאבנין, ורבא,

—in matters which appear light in the eyes of people—

בדבר שנגאח קל אצל בני אדם

for all the commandments are a refinement of a person's soul,

כי המצוות כלם הם צורף נפש האדם

and therefore the wisdom within them is complete refinement.

ולפיכך החכמה בהם הוא הצורף הגמור

Not so with something that does not reach any mitzvah,

ולא כדבר שאינו מגיע לשום מצוה

even if it is a great discussion of exalted and lofty matters—

אף אם הוא השגה גדולה בדברים הגדולים ועליונים

this matter is not a refinement of the soul through which one cleaves to Hashem,

הרי הדבר הזה אין צורף הנפש שעל ידו ידבק בו יתברך

as is the case with a mitzvah.

כמו שהוא המצוה

As it is written (Proverbs 30:5): “Every word of G-d is refined.”

”וכדכתיב (משלי ל, ה): “כל אמרת אלוה צרופה

As we have said above.

כמו שאמרנו למעלה

And just as a mitzvah itself is a refinement of the soul until, through this, one cleaves to Him,

וכמו שהמצוה בעצמה היא צורף נפשו עד שעל-ידי-זוה הדבקות בו יתברך

how much more so Torah study, which is an even greater refinement of the soul,

כל שכן הלמוד בתורה הוא צורף הנפש יותר

until one acquires cleaving to Him.

עד שיקנה הדבקות בו יתברך

For every wisdom is a refinement of the soul.

שכל חכמה היא צורף הנפש

And this is what they said at the end of Niddah (73a) and the last chapter of Megillah (28b):

ונה אמרם בסוף נדה (עג, א) ובפרק בתרא דמגילה ((כח, ב

"Tanna D'vei Eliyahu: Whoever recites halachos every day is guaranteed to be a son of the World to Come,"

תנא דבי אליהו: כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו, שהוא בן עולם הבא

as it is said (Habakkuk 3:6): “His ways are eternal,”

”שנאמר (חבקוק ג, ו): “הליכות עולם לו

do not read ‘ways’ (halichos) but rather ‘laws’ (halachos).

אל תקרי “הליכות” אלא הלכות עולם

Until here [the citation ends].

עד כאן

And the explanation of this matter is that halachah is a clarification and refinement of law,

ובאר ענין זה, כי ההלכה הוא ברור וצורף הדין

and therefore halachah is also a refinement of the person,

וממפני זה ראוי שההלכה היא צורף האדם גם-כן

until he becomes a “ben Olam Haba.”

עד שהוא בן עולם הבא

As will be explained in the next chapter.

וכמו שיתבאר בפרק שאחר זה

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - The Splendor of Israel

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

And if you have a heart to understand, you will understand what they hinted when they said:	ואם יש לך לב להבין, אז תבין מה שרמזו במה שאמרו:
"He who studies halachos"—these are the things we said.	זה ששונה הלכות, הם הדברים שאמרנו.
For one who learns halachos, even if he learns a small matter, this thing ascends upward.	כי השונה הלכות, אף כי שונה בדבר קטן, דבר זה הולך ועולה עד למעלה.
Therefore they said: "This one who studies halachos," and it is impossible to explain more.	ולכן אמרו: זה ששונה הלכות, ואי אפשר לפרש יותר.
Therefore, my son, listen to my voice in that which I advise you:	ולכך בני שמע בקולי לאשר איצף:
follow in the footsteps of the Fathers of the world, who made the primary thing Torah study and its mitzvos, and the fine details of mitzvos and their sub-details.	תלך בעקבות אבות העולם, שהם עשו עקר - למוד התורה ומצותיה, ודקדוקי המצוה, ודקדוקי דקדוקיה.
And other wisdoms—even though their eyes saw everything, and nothing was hidden from them—	ושאר חכמות אף כי כל ראתה עיניהם, ולא נעלם מהם דבר,
nevertheless they cleaved to the ways of the Torah, its laws and judgments,	מכל מקום דבקו בדרכי התורה, בדיניה ובמשפטיה.
"Small and great are there." (Job 3:19)	קטן וגדול שם הוא.
For the word of Hashem in the mitzvos is the refinement, until a person reaches cleaving to Him, may He be blessed.	כי אמרת השם יתברך במצות הם הצרוף עד שיגיע האדם אל הדבוק בו יתברך.
Therefore it is written (Psalms 18:31): "He is a shield to all who take refuge in Him,"	ולפיכך כתוב (תהלים יח, לא): "מגן הוא לכל", "החוסים בו
and they expounded (Tanchuma Shemini 8): He protects him, he shelters him—	וידרשו (הנחומא שמיני, ח) מגין עליו סוכה עליו
and this is the cleaving to Him, as explained above.	והוא הדבוק בו, כמו שנתבאר למעלה.
And knowledge of the mitzvos is an even greater refinement of the soul.	והידיעה במצות הוא הצרוף הנפיש עוד יותר.
Therefore, prepare these words and bind them upon your heart, and make them a crown to your head.	והכן הדברים האלו, וקשרם על לבך, וצפה אותם צטרה לראשך.
And do not let your eyes stray from them,	ואל ילזו מהם עיניך.
for they are words of truth and uprightness, exceedingly clear.	כי הם דברי אמת וישר ברורים מאד.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל - ישראל

פרק שלשה עשר - Chapter Thirteen

[NOTE: Summary]

The Maharal teaches that mitzvos are not just commands to fulfill duties but are fundamentally a process of *tziruf hanefesh*—refining and purifying the soul. Even the smallest halachic discussion, such as those found in the debates of Abaye and Rava, should not be viewed as intellectual exercises but as alchemical tools to shape the soul into a vessel for *dveikus*—cleaving to Hashem. In contrast, even lofty ideas or esoteric knowledge unconnected to mitzvah practice do not effect the same transformation, as they lack the refining fire of Divine instruction.

Torah study, and especially the study of *halachah*, carries an even more elevated power of soul-refinement, drawing on verses like “Kol imras Elokaḥ tzerufah” (“Every word of G-d is pure”) and “Halichos olam lo”—interpreted as *halachos*—to prove that those engaged in daily halachic study are assured a portion in the World to Come. The Maharal emphasizes that this is not merely reward, but the *natural consequence* of being shaped by Divine fire.

The discourse concludes with passionate advice: follow in the footsteps of our sages, who knew all wisdom yet chose to attach themselves to Torah and mitzvos because therein lies the only true pathway to *dveikus* and eternal refinement. This path is not only the holiest but the most secure—“Magen hu lechol hachosim bo”—Hashem is a shield to those who take refuge in Him.

Practical Takeaway

This teaching compels us to reframe how we see our daily learning and mitzvah performance. Rather than seeing mitzvos as obligations or Torah study as academic, we are to approach each moment of halachah, each mitzvah—no matter how small—as a spiritual crucible. Every halachic question, every nuanced observance, is a chance to align ourselves with Hashem’s truth and purify our souls. Focus not on the loftiness of topics but on their connection to mitzvah—because that is where true transformation lies. Halachah isn’t just law—it is a ladder to eternity.

Chassidic Story

One evening, the Maharal of Prague was visited by a local nobleman who had heard of the rabbi's legendary wisdom and mystical abilities. Skeptical of religious rituals, the nobleman asked: “Rabbi, you speak of commandments and law. But surely, G-d—if He exists—is above such detail. Why would He care if you say a blessing this way or that, if you tie a strap here or there?”

The Maharal smiled. He brought the nobleman into his study and showed him a finely crafted glass prism. “Observe,” he said, “the prism looks like nothing special. But shine a beam of sunlight through this precise point, and look what happens.”

The Maharal of Prague
תפארת ישראל - תפארת ישראל
Chapter Thirteen - פרק שלשה עשר

He aligned the prism with a ray of light, and the nobleman gasped as the beam split into a dazzling spectrum of colors that danced across the walls.

“Had I misaligned the angle by even a hair’s breadth,” said the Maharal, “the light would have passed through unchanged, and this beauty would remain hidden.”

“That,” he concluded, “is a mitzvah. You may not see its power unless aligned precisely. But when performed in exact detail—law by law, word by word—it reveals light hidden since Creation.”

The nobleman was moved to tears and, it is told, later became a supporter of the Jewish community. The story is preserved in Czech Jewish lore and cited in various adaptations of the Maharal’s life stories (see: *Y. Y. Rosenberg’s “Niflaos Maharal” and retellings in “Legends of the Maharal”*). **END NOTE]**